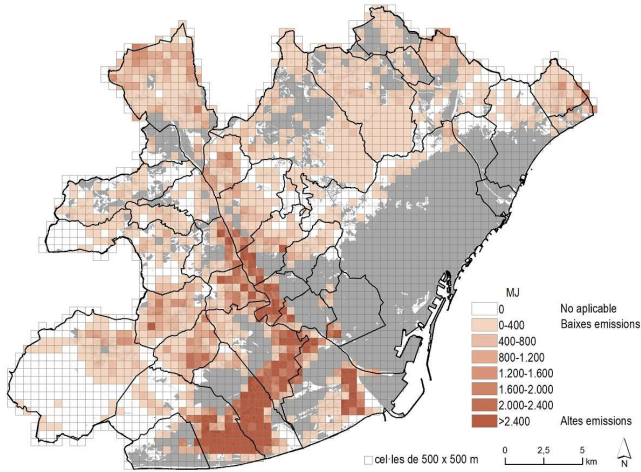

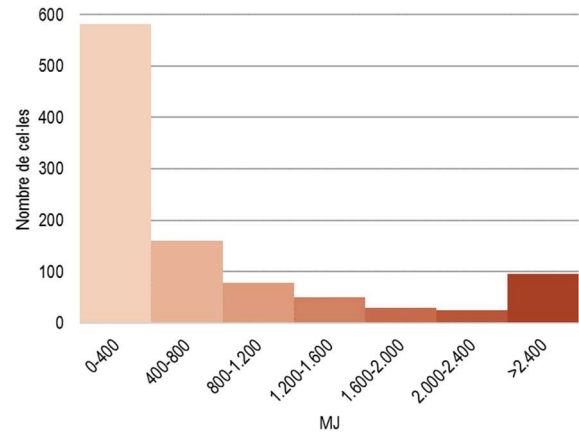
Resultats de l'escenari actual

D1. Emissions de gasos d'efecte hivernacle*

Escenari actual (E0)

Distribució de les cel·les

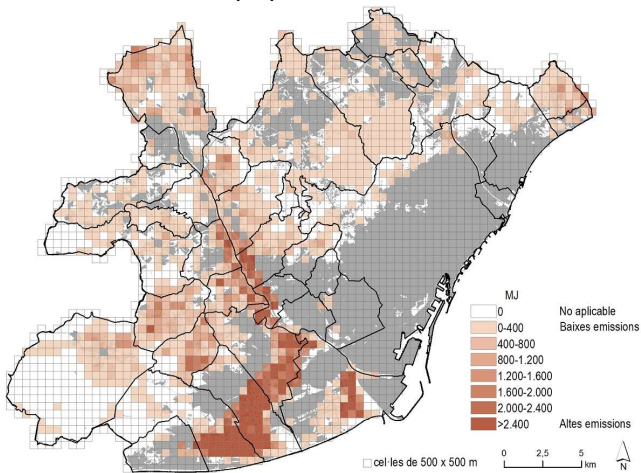

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona.

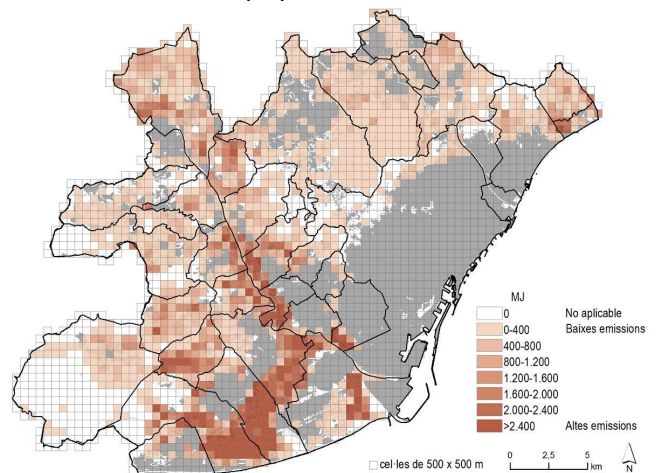
Resultats dels escenaris de planejament

D1. Emissions de gasos d'efecte hivernacle*

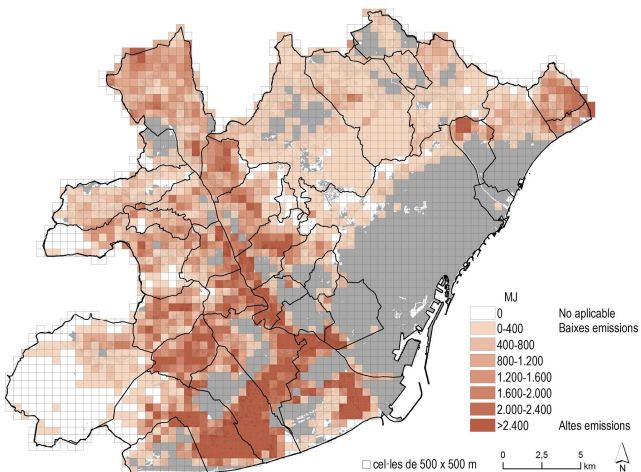
Escenari tendencial (E1)

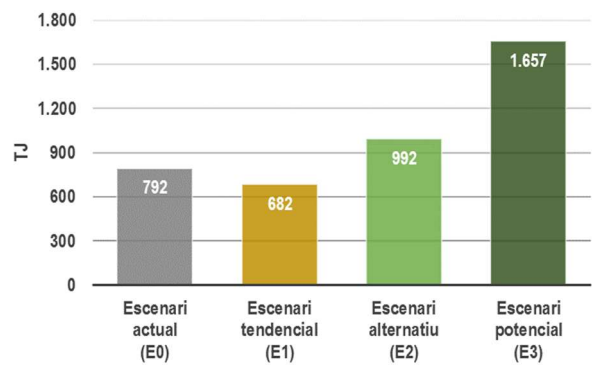
Escenari alternatiu (E2)

Escenari potencial (E3)

Valor total d'emissions de gasos d'efecte hivernacle* pels escenaris avaluats

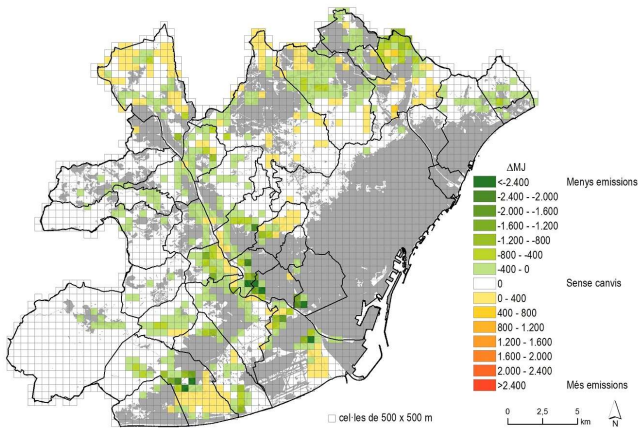

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona.

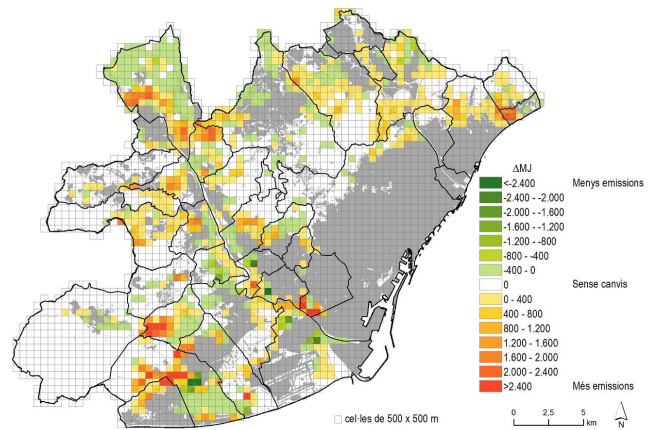
Resultats de les diferències entre escenaris

D1. Emissions de gasos d'efecte hivernacle*

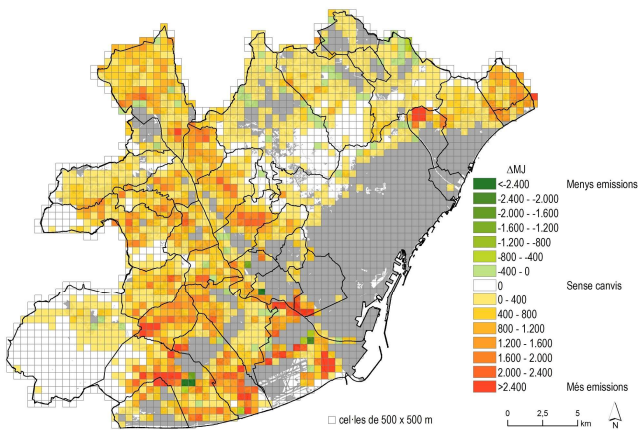
Diferència E1 - E0

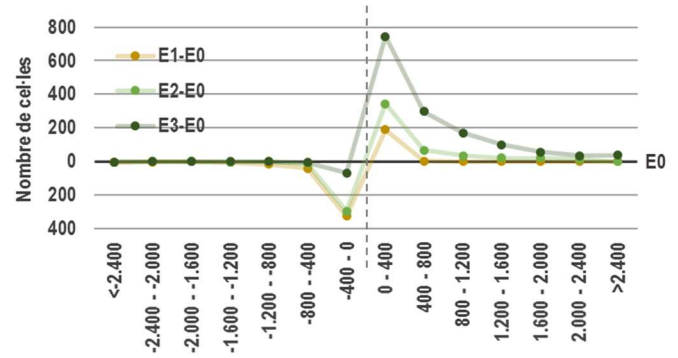
Diferència E2 - E0

Diferència E3 - E0

Distribució dels valors d'emissions de gasos d'efecte hivernacle* en superfície (ha) respecte l'escenari E0

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona.

Discussió

L'indicador D1, que mostra la quantitat d'entrades externes procedents de fonts no renovables, i que és una primera aproximació a la quantitat d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, mostra com una gran part dels espais oberts presenten valors relativament baixos d'entrades d'energia externa i que els valors més elevats es concentren al Delta del Llobregat.

A la vista dels valors totals pels escenaris es pot comprovar com la disminució de la superfície agrícola de l'escenari tendencial E1 rebaixaria l'indicador en un 14%, i en canvi, els augments de la mateixa també anirien acompanyats d'uns increments parells del 25 i el 110% als escenaris alternatiu E2 i potencial E3 respectivament.

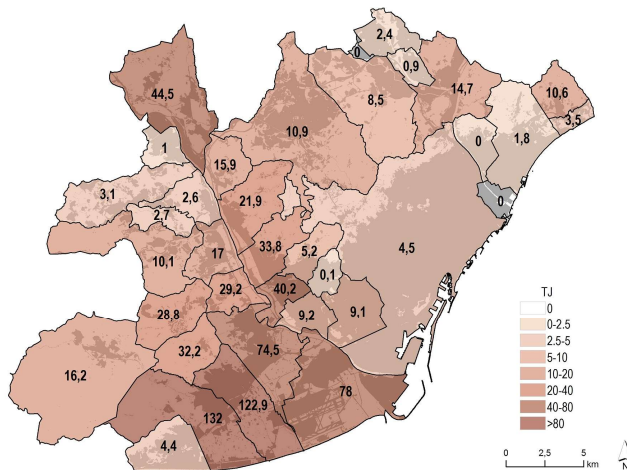
Si ens fixem en la distribució territorial d'aquests canvis, mentre a l'escenari tendencial E1 les baixades són moderades, hi ha un efecte de compensació amb un augment de les emissions en els cultius restants per la major necessitat d'importació d'inputs externs que, si bé no és molt elevada, és important i limita la caiguda d'emissions totals. Per contra, quan s'augmenta la superfície agrícola en l'escenari E2 també augmenten molt les emissions en alguns punts i s'observa un efecte de compensació en els cultius preexistents a on el major grau de tancament de cicles locals permet reduir-ne les emissions totals. Finalment, en l'escenari E3, l'augment de superfície és tant gran que acaba produint un augment generalitzat en totes les àrees, a excepció d'unes poques cel·les on hi ha disminució.

A nivell municipal, 4 municipis del Delta del Llobregat (Gavà, Viladecans, el Prat i Sant Boi de Llobregat) que representen sols el 16% de la superfície de l'àrea metropolitana, acumulen el 51% de les entrades externes no renovables (com a aproximació a les emissions de gasos d'efecte hivernacle). La caiguda de les emissions en l'escenari E1 és general però particularment rellevant a Gavà, Sant Joan Despí, el Prat, l'Hospitalet i Cornellà de Llobregat. En canvi, amb l'augment de la superfície agrícola, augmenten les emissions estimades fins al punt en què a l'escenari potencial E3 tots els municipis augmenten les emissions, amb increments importants també en els 4 municipis que ja són els principals importadors d'entrades externes als espais oberts en l'actualitat.

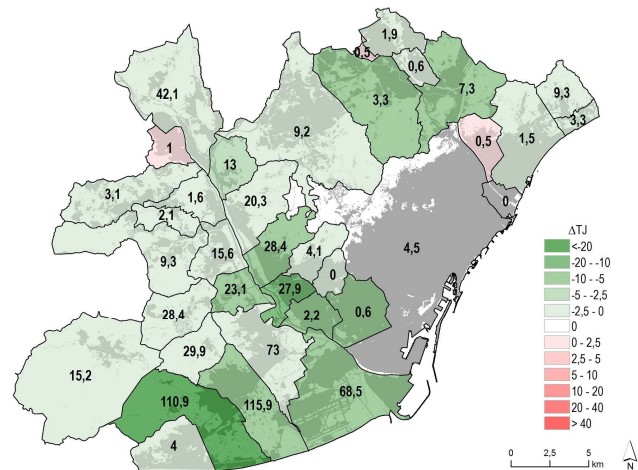
Resultats per municipis

D1. Emissions de gasos d'efecte hivernacle*

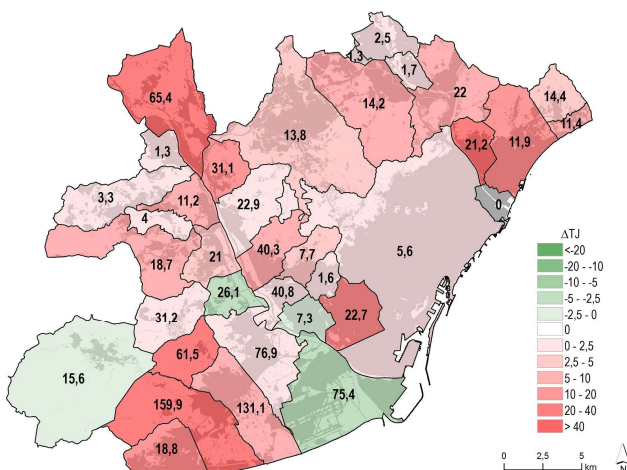
Escenari actual (E0)

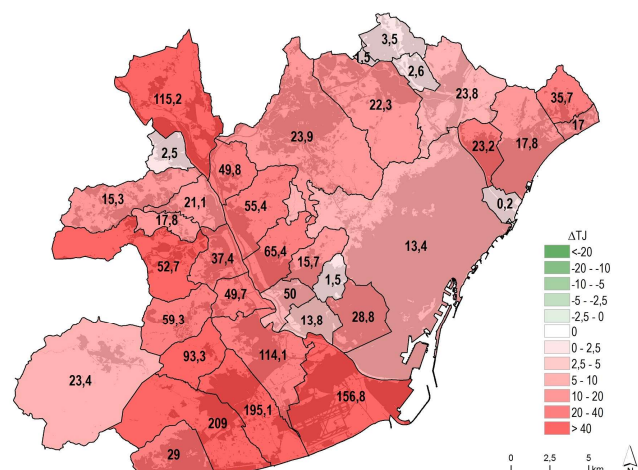
Diferència E1 - E0

Diferència E2 - E0

Diferència E3 - E0

Les etiquetes mostren el valor total de GJ als municipis per als escenaris 0 al 3.

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona.

Conclusions

Aquest indicador D1 és una primera aproximació a les emissions de gasos d'efecte hivernacle, que haurà de ser millorada en futurs desenvolupaments. Destaquen en l'actualitat Gavà i Castelldefels per tenir els sistemes agraris més intensius, que juntament amb El Prat i Sant Boi de Llobregat agrupen el 51% de les entrades externes de l'àrea metropolitana.

El model permet identificar com els augments puntuals de les emissions en noves zones agrícoles poden fer baixar les emissions totals en altres àrees del municipi per l'efecte compensador de tenir un major grau d'integració territorial dels fluxos metabòlics, doncs impliquen menor dependència en la importació d'entrades externes al sistema d'espais oberts. En aquest sentit, un planejament territorial que integrés l'activitat agrària i la ramadera de l'àrea metropolitana de Barcelona, permetria reduir la dependència als inputs externs i, de forma indirecta, les emissions derivades de gasos d'efecte hivernacle, contemplant tant els efectes locals com els globals.

Finalment, apuntar que aquests augments lògics en les emissions totals que es poden observar en els escenaris alternatiu E2 i potencial E3, si bé incrementarien el volum d'emissions dels sistemes productius metropolitans, podrien permetre la reducció del volum d'emissions si s'incorporés la perspectiva del consum metropolità (relació entre producció i consum), al disposar d'un major grau d'autosuficiència i satisfacció de necessitats metropolitanes, que reduiria les importacions des de l'exterior a aquesta.